

Zoals vroeger

Lieve lezeres, lezer
Wat leuk dat je dat mijn boek gaat lezen
Daar word ik oprecht heel blij van
Heb je mijn andere boeken uit het prachtige Straponia al
gelezen?
Ik mag je verklappen dat het alleen maar spannender
wordt
En mocht je mij persoonlijk willen benaderen
Je mag mij alles vragen
Stuur een mailtje naar sashadekleijn@gmail.com
En ik beantwoord je bericht met liefde

Lieve groet,

Sasha

Kus

Zoals vroeger

Sasha de Kleijn

*Een maand na de gebeurtenissen van **Klootzak!***

1.

‘Hallo met Kristel?’

‘Dag Kristel, met je Cathlyn’.

‘Tante, wat leuk dat u belt! Ik kijk net uw persconferentie op tv, wat gaat u allemaal vertellen?’

‘Nieuwsgierig aagje,’ lacht Cathlyn. ‘Dat zal je allemaal zelf wel zien. Hoe gaat het met je, ik merk dat ik je al een tijdje niet heb gezien. En daarom wil ik je graag uitnodigen om morgenavond bij me te komen eten. Rachelle heb ik ook uitgenodigd. Wist je dat ze een nieuwe vriend heeft?’ Kristel blijft stil.

‘Nee, dat wist ik niet,’ zegt ze en herpakt zichzelf in het gesprek.

‘Maar wat leuk voor haar. Komt hij ook?’ Vraagt ze met iets meer enthousiasme dan een moment geleden.

‘Ze neemt hem mee, dan kan je hem gelijk ontmoeten. Mag ik aannemen dat je komt?’

‘Ja tante, heel graag!’

‘Dan zie ik je morgenavond, gezellig Kristel. Ik moet ophangen.’

‘Dag tante’, zegt Kristel en klikt het gesprek weg. Ze zet het geluid weer aan van de televisie en kijkt naar het gezicht van haar tante.

Ze zit relaxed in de ruimte fauteuil.

Kristel lacht naar haar.

‘Mevrouw Kaverdië, denkt u dat op termijn de geslachts crisis op te lossen is?’ Er verschijnt een vriendelijke grijns op haar gezicht.

‘Daar zijn we mee aan het experimenteren. Maar om veranderingen ter grote van een revolutie te laten plaatsvinden om ons terug te brengen naar de situatie die we willen, is veel tijd nodig en vooral geduld. Als we een stap maken, moeten we niet gelijk denken dat we er zijn. We doen er alles aan om ervoor te zorgen dat onze vrouwen, de pracht van Straponia, weer zwanger te laten worden van jongetjes. En dat kost tijd’.

‘En de faunacrisis?’ Stelt de interviewster. Een brede grijns maakt plaats voor de vriendelijke glimlach. ‘Ook hier zijn we mee bezig. En ik kan denk ik wel vertellen dat hier aanzienlijke ontwikkelingen in zijn